

ПОЛИНА ЛАЗАРОВА
В ГРАДИНАТА НА МАМА...

chitanka.info

*В градината на мама нямаше случайни цветя.
Подредени в достъпен хаос
те поливаха душата ми с аромати,
галеха уморените ми сетива,
учеха ме на търпимост и смирение.
В цялата ни човешка нетрайност
те цъфтяха и прецъфтяваха,
живееха и умираха достойно —
като стопанката си.
Но никога случайни.
Никога — случайни...*

*Толкова много любов.
Толкова напукани длани!
Толкова спотаена нежност!
Затова пораснах силна и зная себе си,
защото в двора на мама
нямаше случайни цветя.*

*А днес — в същата тая градина
ме посреща подрязания райграс на настоящето,
с изцъкленото зелено
на своята еднаквост.*

*Няма на какво да ме научи.
Нищо не ми казва.
Не носи спомен,
а само споделена самота.
Адресът е същият.
Но... това не е градината на мама.
Случайно ли съм свърнала насам?
Объркала ли съм посоките?
Кого ли търся?!*

*В градината на мама
нямаше случайни цветя.*

Затова днес — аз умея да обичам!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.